

Beibl i Blant
yn cyflwyno

Hwyl fawr,
Pharo!

Awdur: Edward Hughes

Lluniau gan: Janie Forest; Alastair Paterson

addaswyd gan: Lyn Doerksen

Cyfieithydd: Catrin Roberts

Cynhyrchwyd gan: Bible for Children
www.M1914.org

©2021 Bible for Children, Inc.

Trwydded: mae gennych hawl i gopio
neu argraffu'r stori hon, ar yr amod
nad ydych yn ei gwerthu.

Roedd y

Pharo'n flin! Cafodd
orchymyn gan Dduw
trwy Moses i adael i'r
Hebreaid adael yr
Aifft. Gwrthododd
wneud hyn.

"Gwnewch iddyn
nhw weithio'n
galetach,"
gorchmynnodd
Pharo i'w feistri
gwaith.

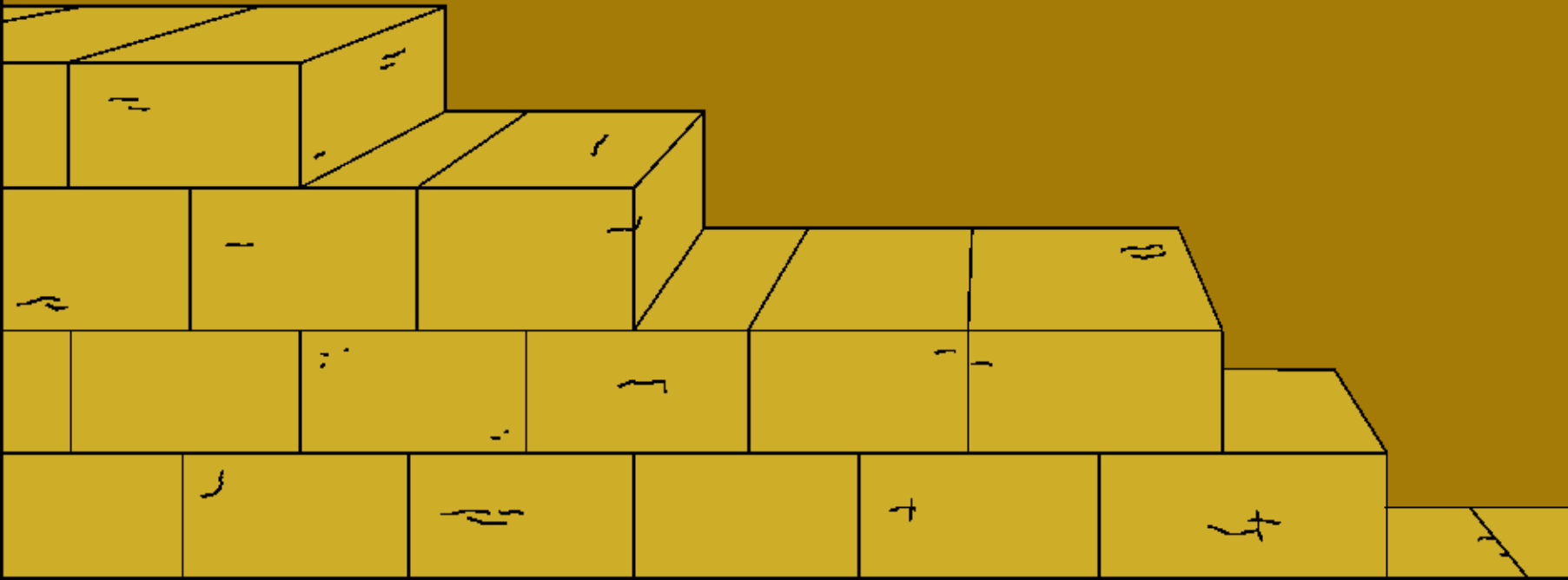
Roedd pethau
nawr yn waeth
nag erioed i'r
Israeliaid.

"Rhaid i chi gasglu eich gwellt eich hun. Dydyn ni ddim am ei ddarparu i chi. Ond rhaid i chi wneud yr un nifer o friciau."

Dyna orchymyn newydd y Pharo.

Fe wnaeth y
meistri gwaith chwipio
rhai o'r caethweision

achos doedd dim
amser ...

... ganddyn nhw i
gasglu'r gwellt a gwneud
digon o friciau.

Cafodd
Moses ac
Aaron y bai
am helyntion
y bobl. Aeth
Moses i

weddio.

"Arglwydd,"
galwodd,
"dwyt ti
ddim wedi
achub dy
bobl."

"Fi yw'r
ARGLWYDD,"
atebodd Duw,
"ac fe wna i
eich arwain
allan o'r wlad."

Yna anfonodd
Duw Moses
ac Aaron
yn ôl at
Pharo.

Pan ofynnodd
y rheolwr
pwerus am
arwydd
gan Dduw,

trodd ffon
Aaron yn
neidr
winglyd.

"Galwch ar
fy swynwyr,"
gwaeddodd
Pharo.

Pan daflodd y
swynwyr eu
ffyn ar lawr,
trodd pob un
ohonyn nhw
yn neidr.

Fe wnaeth ffon
Aaron lyncu'r
gweddill. Ond
daliodd Pharo
ati i wrthod
gadael i'r bobl
fynd.

Y bore wedyn, cafodd Moses ac Aaron gyfarfod gyda Pharo ar lan yr afon.

Pan ddaliodd Aaron ei ffon allan,
cafodd y dŵr ei droi'n waed gan
Dduw.

Cafodd y pysgod eu lladd! Doedd
pobl ddim yn gallu yfed o'r afon!

Ond aeth Pharo yn ystyfnig.
Gwrthododd adael i'r Israeliaid
adael yr Aifft.

Unwaith eto, dywedodd Moses wrth Pharo
am adael i bobl Dduw
fynd. Gwrth-
ododd Pharo.
Anfonodd Duw
bla arall.
Cafodd pob
twll a chornel
o'r Aifft eu
llenwi gyda
llyffaint.

Pob tŷ, pob ystafell, roedd hyd yn
oed y poptai yn llawn o
lyffaint!

"Wnewch chi
weddio dros of
fi, er mwyn i
Dduw gael
gwared â'r
llyffaint,"
plediodd
Pharo.

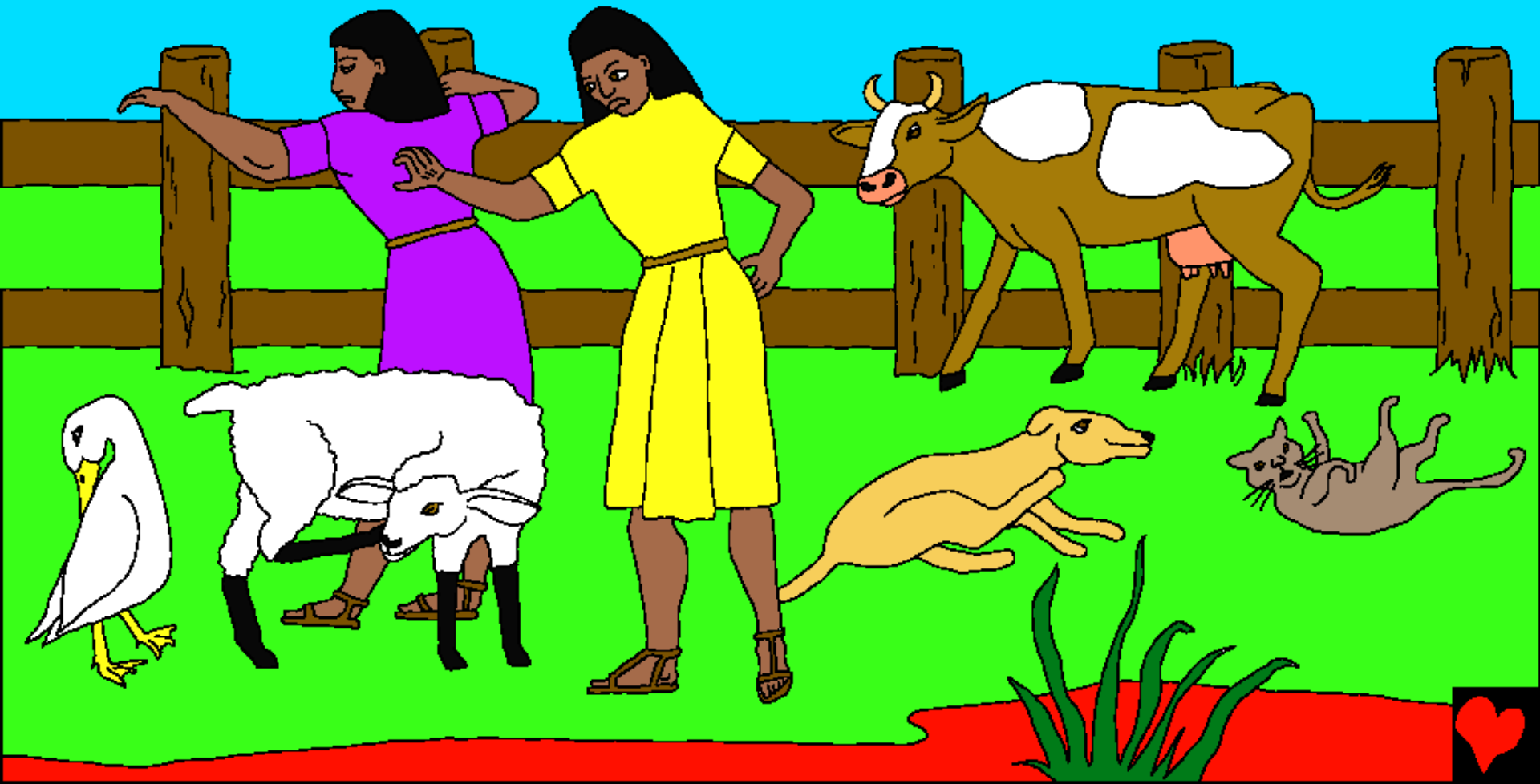
"Yna fe wna i adael i'ch pobl fynd."

Ond, wedi i'r llyffaint
ddiflannu,
newidiodd
Pharo ei
feddwl.

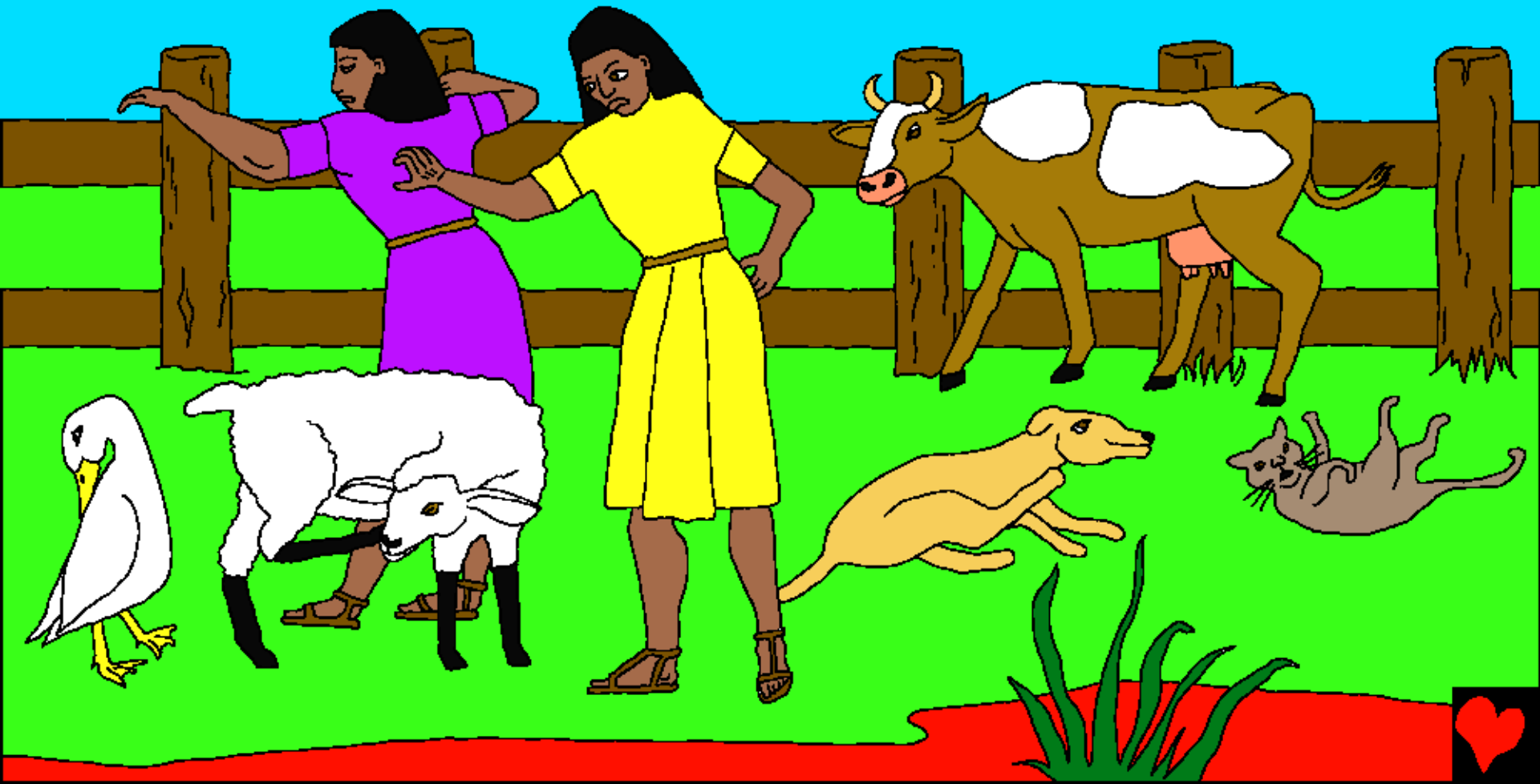
Gwrthododd
ryddhau'r
caethweision.

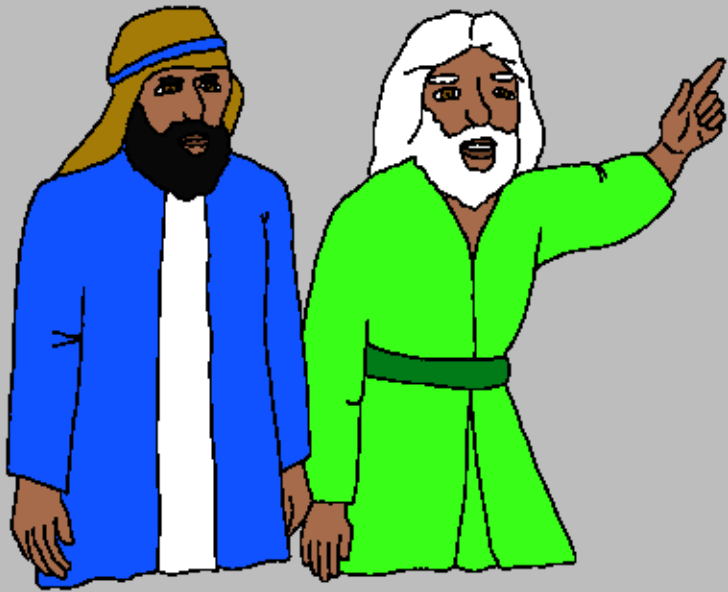

Yna, anfonodd Duw biliynau o
bryfaid bach o'r enw chwain.

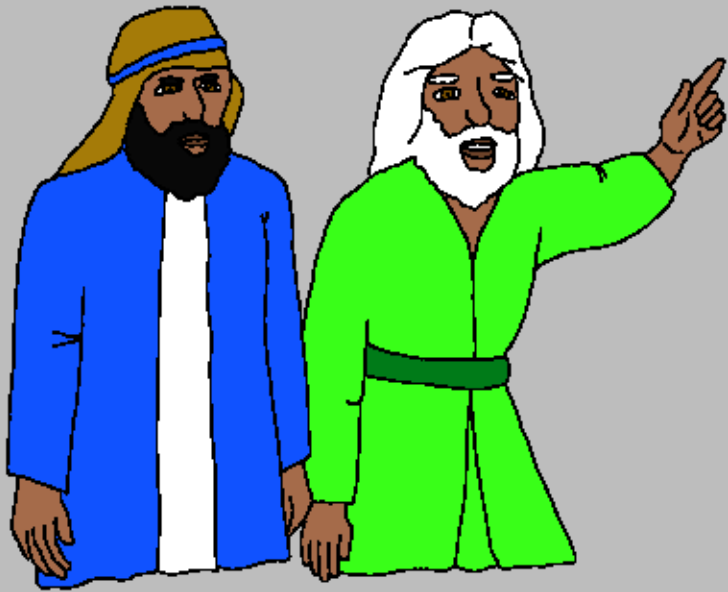
Roedd pob person ac anifail yn cosi
oherwydd eu brathiadau, ond doedd
Pharo ddim am ildio i Dduw.

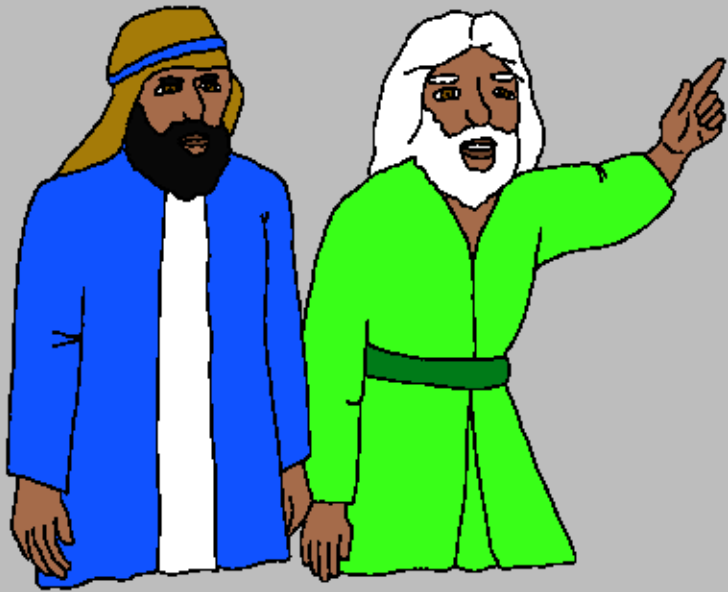
Y peth nesaf oedd
cymylau o bryfaid.
Yna afiechyd oedd
yn lladd anifeiliaid
yr Eifftiaid.

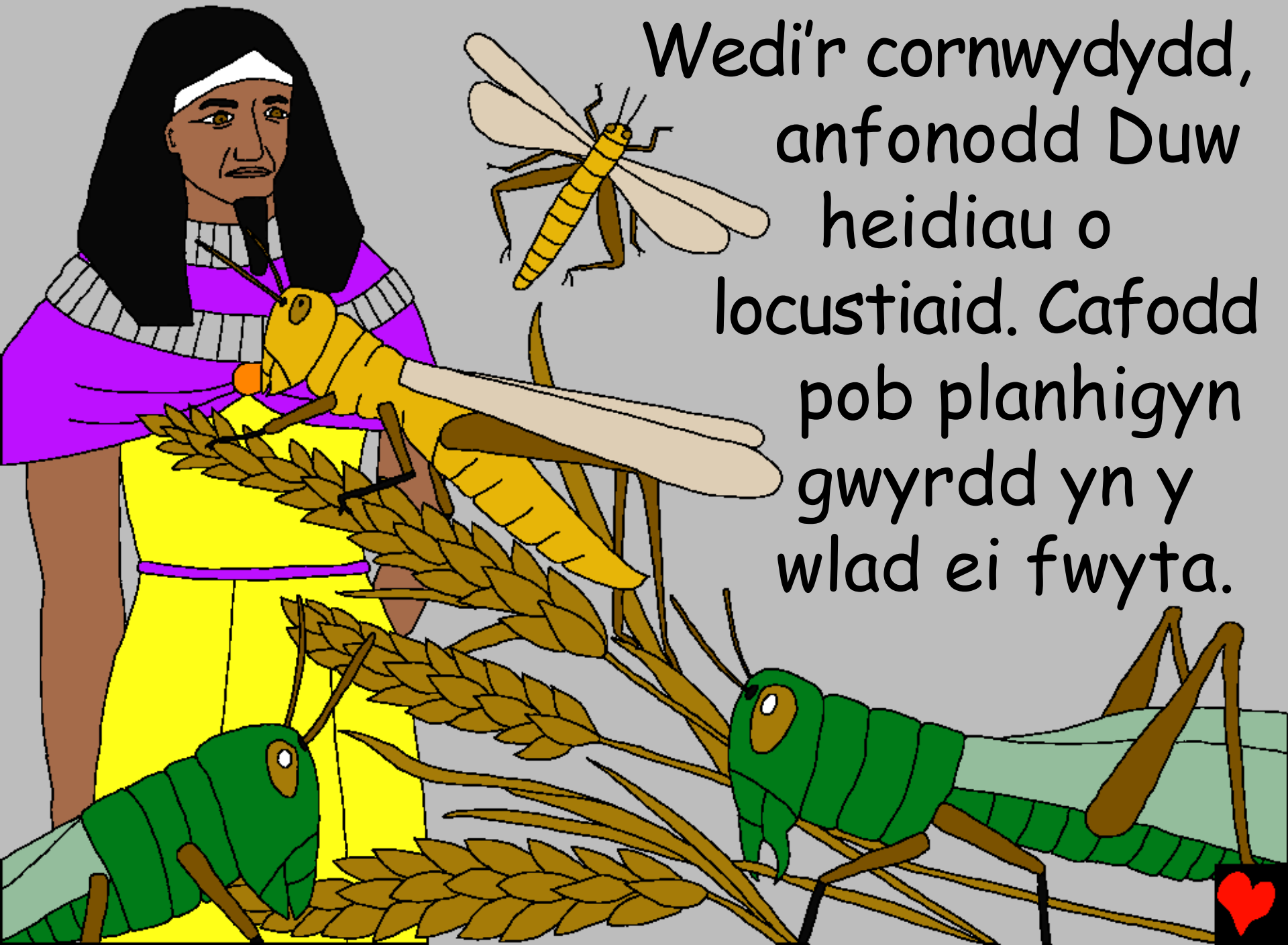
Yna cornwydydd
poenus. Roedd
y bobl yn
dioddef yn
ofnadwy.

Er hyn,
roedd Pharo
yn dweud na
wrth Dduw.

Wedi'r cornwydydd,
anfonodd Duw
heidiau o
locustiaid. Cafodd
pob planhigyn
gwyrdd yn y
wlad ei fwyta.

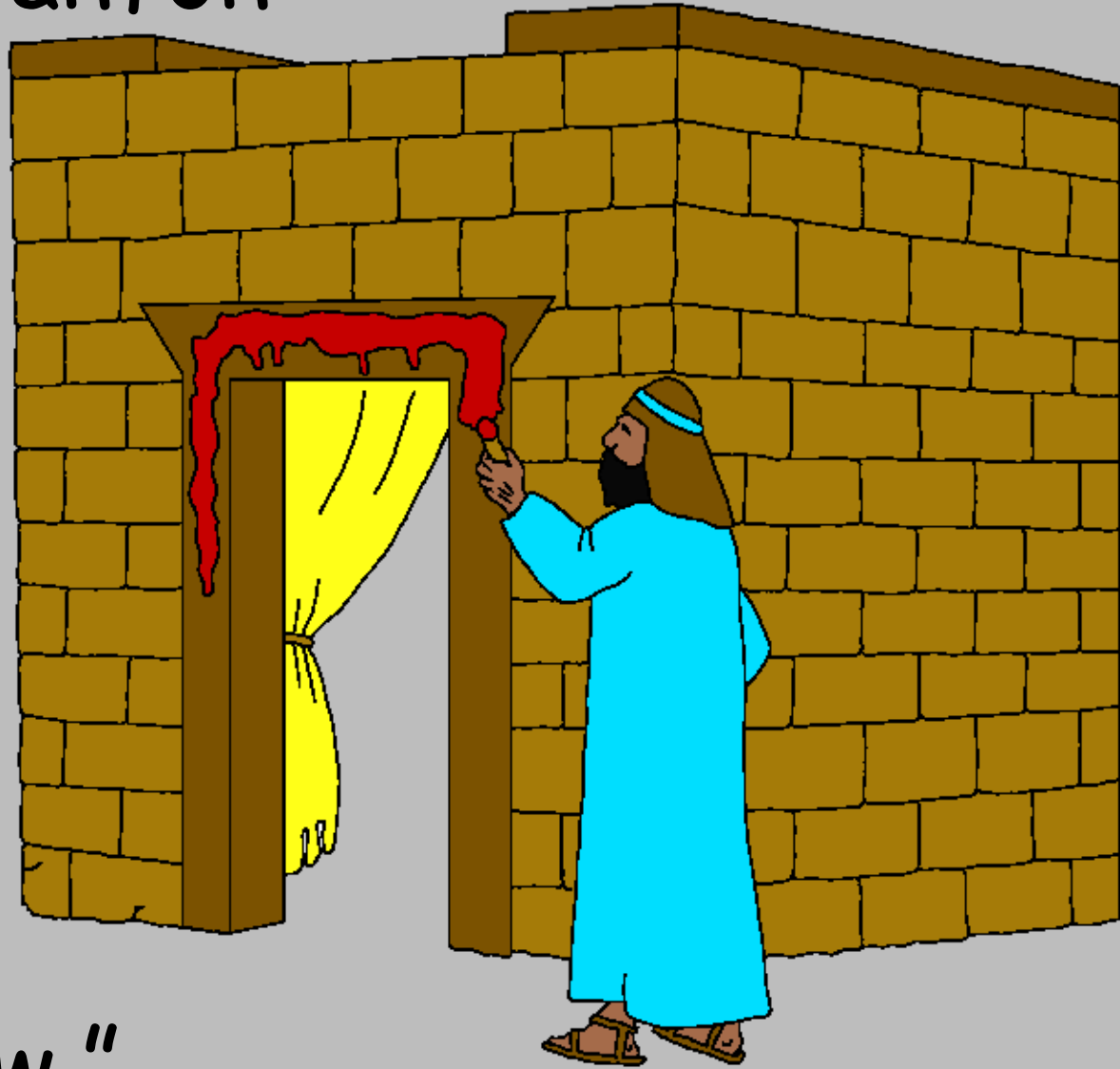

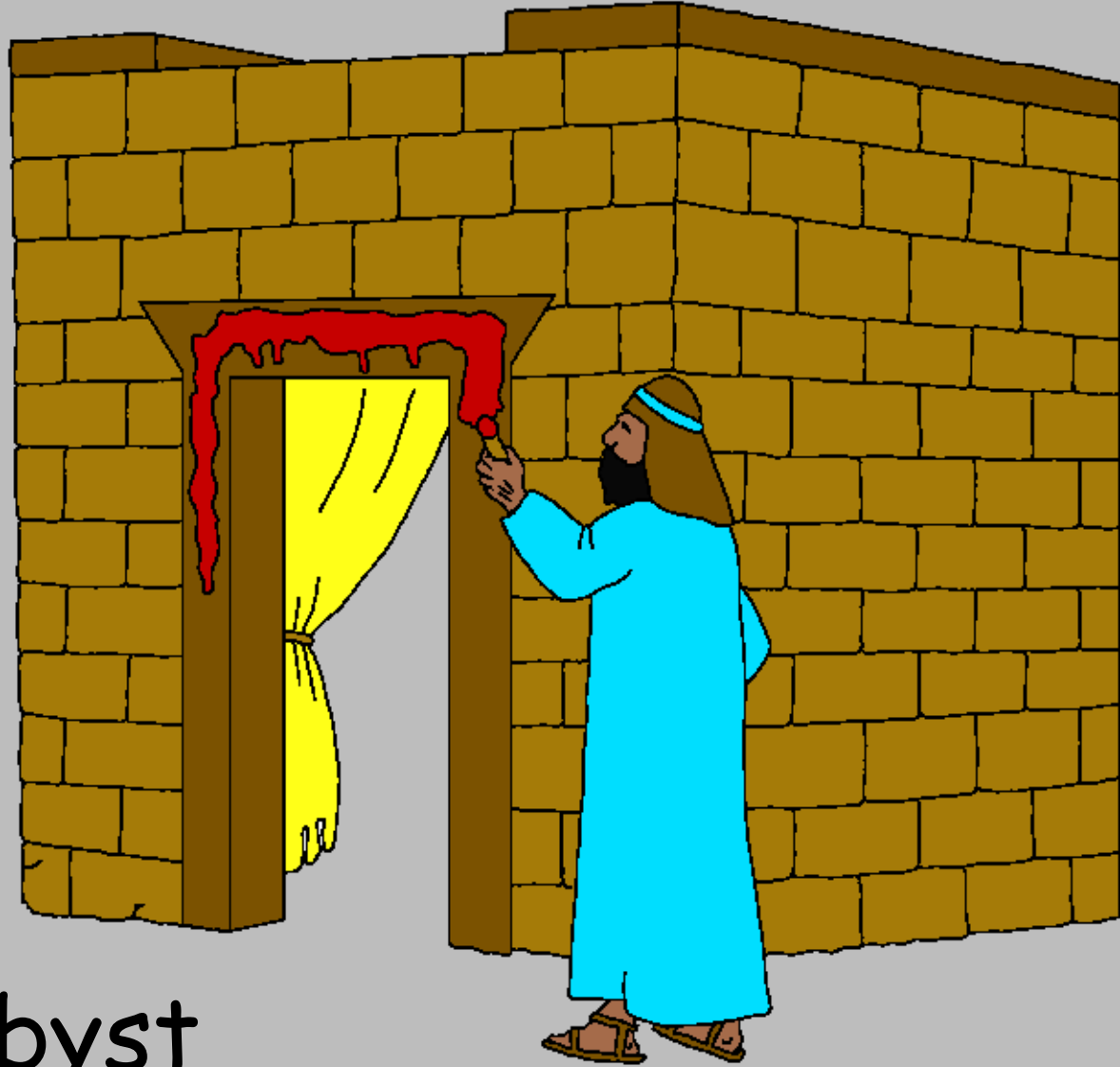
Yna anfonodd
Duw tri diwrnod o
dywyllwch llwyr.
Ond nid oedd y
Pharo ystyfnig
am ryddhau'r
Israeliaid.

"Rwy'n mynd i anfon
un pla arall,"
rhybuddiodd
Duw. "Tua
hanner nos
heno, bydd
plentyn
cyntaf pob
teulu a phob
anifail yn marw."

Dywedodd
Duw wrth yr
Israeliaid na
fyddai hyn
yn digwydd
iddyn nhw -
dim ond
iddyn nhw
baentio
gwaed oen ar byst
drysau eu tai.

Am hanner nos,
cododd sŵn wylo

dros yr Aifft am
fod marwolaeth
wedi taro'r
teuluoedd.

Roedd o leiaf
un person wedi
marw ym
mhob tŷ.

"Ewch oddi
yma," plediodd
Pharo ar
Moses.

"Ewch, gwasanaethwch
yr ARGLWYDD."
Cerddodd pobl
Dduw allan o'r
Aifft yn gyflym.

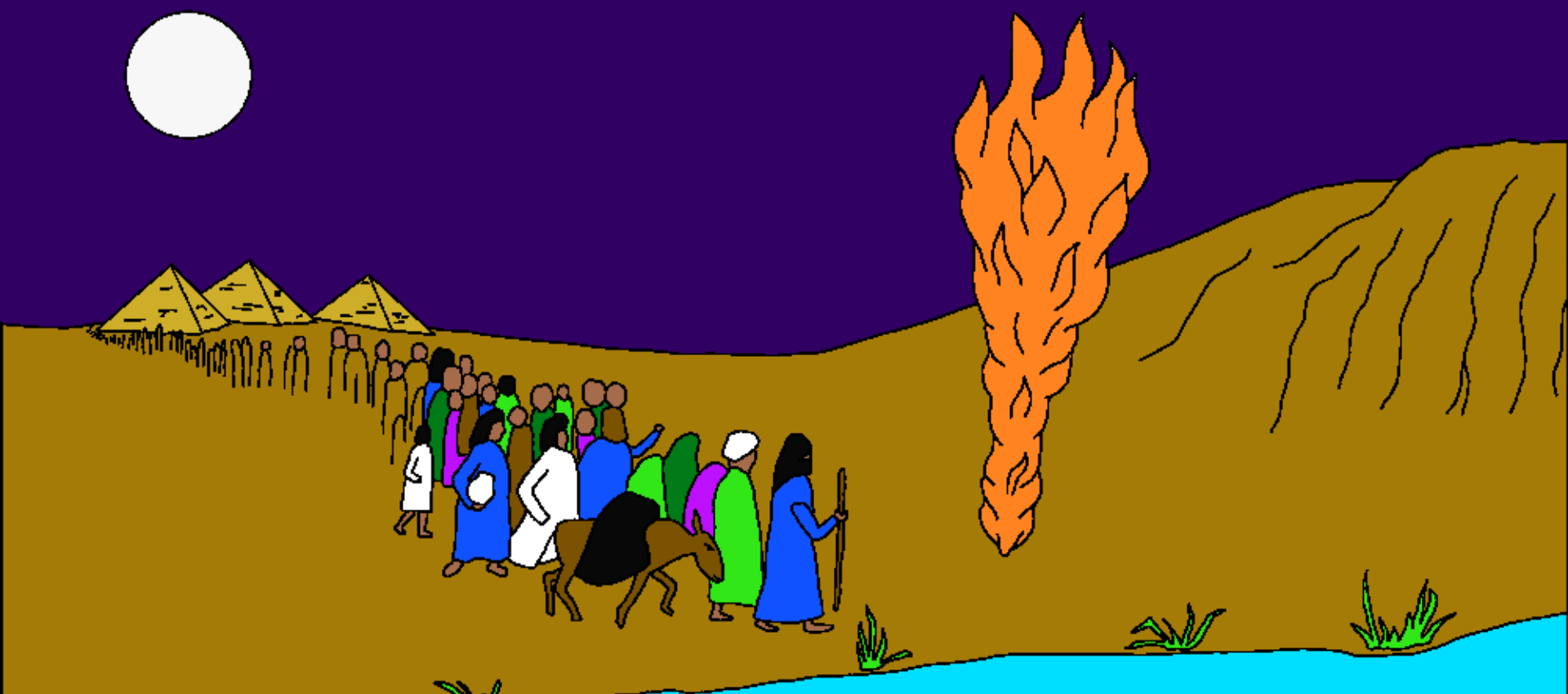

Dywedodd Duw wrth Moses
am gofio Noson y Pasg,

achos bod Angel Duw wedi mynd
heibio i gartrefi'r Israeliaid, a tharo
Pharo a'i bobl.

Ar ôl 430 o
flynyddoedd yn yr Aifft,
roedd pobl Dduw nawr yn rhydd.

Cawsant eu harwain
gan gwmwl yn y
dydd, a cholofn o dân yn y nos.

On ddoedd
Pharo ddim
wedi gorffen
gyda'r
Israeliaid.
Unwaith eto,
anghofiodd
am Dduw.

Unwaith eto,
newidiodd
ei feddwl.
Casglodd ei
fyddin at
ei gilydd a
mynd ar ôl y
caethweision.

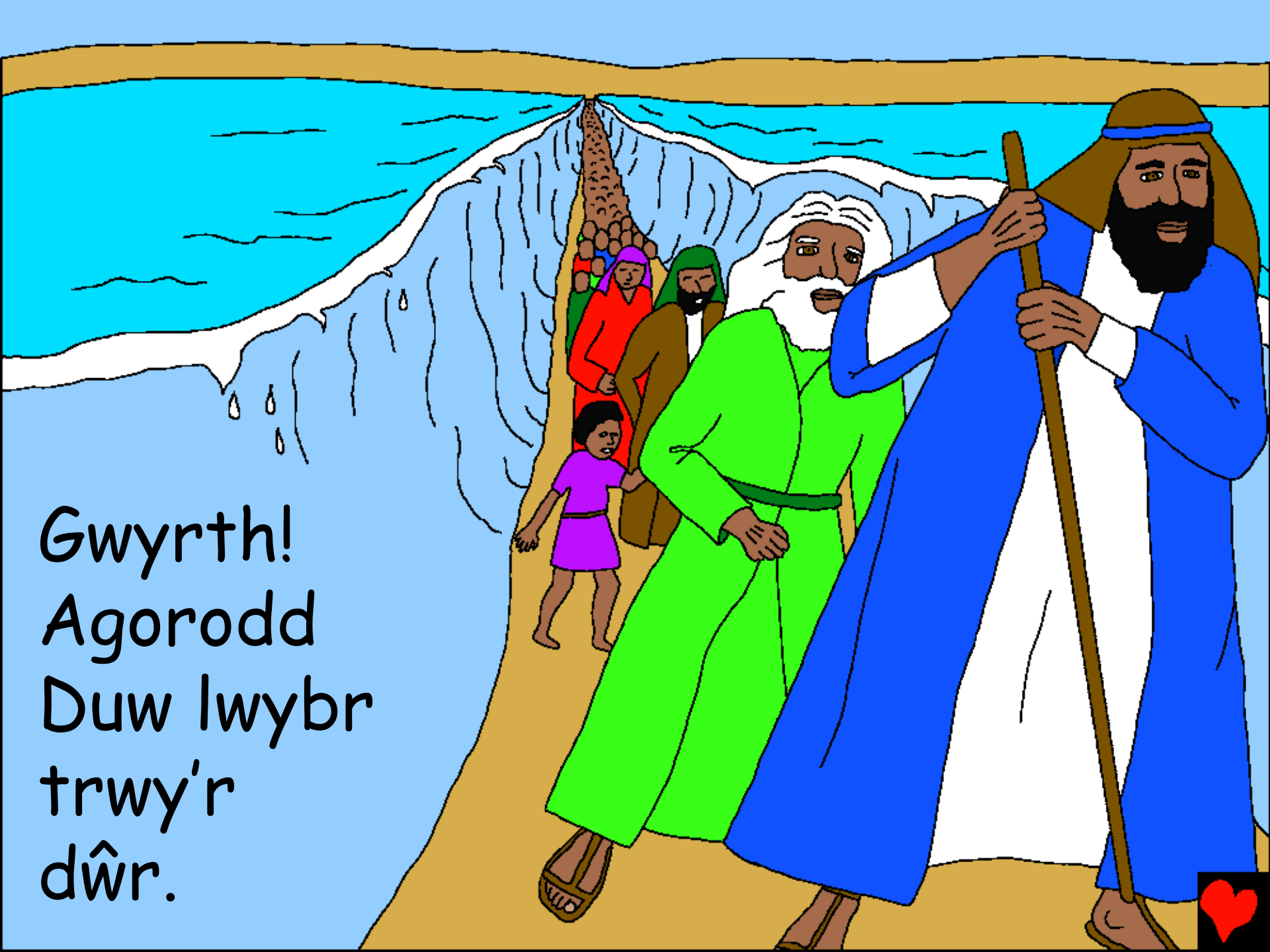
Cyn hir,
roeddent
wedi eu dal
rhwng y
clogwyni
a'r môr.

"Bydd yr ARGLWYDD yn
ymladd ar ein rhan," dywedodd
Moses. Symudodd at ymyl y
dŵr, ac estyn allan ei law.

Gwyrth!
Agorodd
Duw lwybr
trwy'r
dŵr.

Croesodd
y bobl yn
ddiogel.

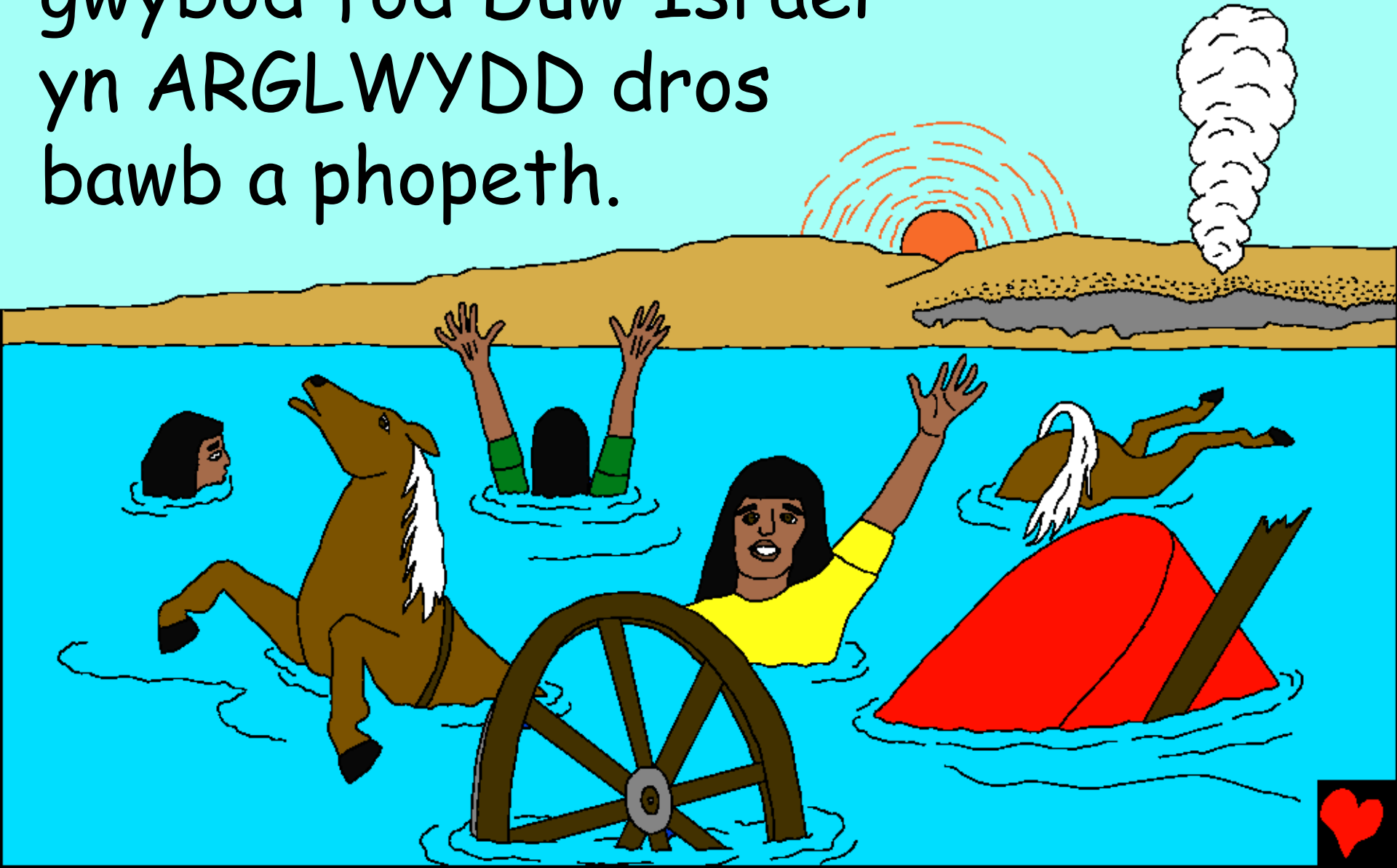
Yna, carlamodd byddin Pharo i mewn
i'r Môr Coch. "Rydyn ni'n siŵr
o'u dal," meddyliodd y milwyr.

On ddi flannodd y llwybr wrth
i'r tonnau gau amdany'n nhw.
Cafodd byddin gref yr Aifft
eu boddi.

Roedd Pharo nawr yn
gwybod fod Duw Israel
yn **ARGLWYDD** dros
bawb a phopeth.

Hwyl fawr, Pharo!

Stori o Air Duw, y Beibl

sydd i'w gweld yn

Exodus 4-15

"Pan ddatguddir dy air, bydd yn goleuo."

Salm 119:130

Y Diwedd

Mae'r stori hon o'r Beibl yn dysgu ni am ein Duw rhyfeddol. Fe wnaeth ein creu ni, ac mae eisiau i ni ei adnabod.

Mae Duw yn gwybod bod ni wedi gwneud pethau drwg, beth mae e'n galw'n bechod. Cosb pechod ydy marwolaeth, ond mae Duw yn dy garu di gymaint nes ei fod wedi anfon ei unig Fab, Iesu, i farw ar Groes, a chymryd y gosb am dy bechod di. Yna daeth Iesu'n ôl yn fyw a mynd adref i'r Nefoedd! Os wyt ti'n credu yn Iesu ac yn gofyn iddo faddau dy bechodau, mae'n barod i wneud hynny! Bydd yn dod i fyw ynot ti nawr, ac fe gei di fyw gydag E am byth.

Os wyt ti'n credu bod hyn yn wir, beth am ddweud hyn wrth Dduw: Annwyl Iesu, rwy'n credu i ti ddod yn ddyn i farw dros fy mhechodau, a dy fod ti'n fyw eto. Os gweli'n dda, tyrdd i mewn i'm bywyd. Maddau fy mhechodau i mi gael bywyd newydd nawr, ac yna un diwrnod bod hefo ti am byth. Helpa fi i fod yn ufudd i ti, a byw fel plentyn i ti. Amen.

Darllena'r Beibl, a siarad gyda Duw bob diwrnod! Ioan 3:16

